

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Estrup): Den ærede Ordfører bemærkede om Vædringsforslagene Nr. 245, 246 og 253, at han ikke behøver at udtale sig om disse, fordi Udtalelser om ganske lignende Vædringsforslag ere fremkomne under Behandlingen af foregaaende Afsnit af Finansloven, og som jo maatte være i frist Grændring. Seg antager, at den ærede Ordførers Mening er den, at disse Vædringsforslag ikke egne sig til for Tiden at vedtages, fordi de staa i Forbindelse med Lønningsslovenes Revision. Det er ialtfald den Grund, som i Udbalgsbetænkningen er angivet for Vædringsforslaget under Nr. 245. Det er imidlertid ikke saa. Dette Vædringsforslag staaer ikke i nogen saadan Forbindelse med Lønningsslovenes Revision, at der er nogen Grund til at skyde Afgjørelsen af Spørgsmaalet fra sig. Forholdet er jo dette, som allerede det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) har bemærket, at Forretningerne i Revisionskontorerne og ikke mindst i Postrevisionskontoret ere betydelig tiltagne, selvfølgelig efter den overordentlig store Udviikling, som Postforbindelsen og Postvæsenet i det Hele taget har havt i de senere Aar. Som Følge deraf har der jo jævnlig været bevilget Penge til forøget Arbeidskraft i Postrevisionskontoret og en Forhøielse af den runde Sum, som staaer til Disposition dertil. Men som allerede bemærket er det ikke nok, at man har den raa Arbeidskraft tilstede i tilstrækkelig Mængde; der skal ogsaa en Ledelse af Arbeidskraften til, og det er den, der skal — ikke tilveiebringes, men Lønnes gennem Vedtagelsen af dette Vædringsforslag. Det forekommer mig at være lidet sømmeligt, at Staten vedblivende Aar efter Aar fordrer et ekstraordinært Arbejde af en Embedsmand uden at ville yde ham Bederlag derfor. Det Bederlag, som her fordrer, er netop det, som ved de bestaaende Lønningsslove er indrømmet ved den Stilling, Manden nu indtager — det er Sagen. Det høie Thing veed selvfølgelig, at man til Ledelse af Arbejdet foruden Kontorchef og Fuldmægtige jævnlig har — jeg vil kalde det en Næstkommanderende for Kontorchefen, nemlig en med Expeditionssekretærhonorar lønnet Fuldmægtig, en Fuldmægtig, der faaer det særlige Expeditionssekretærhonorar, der er hjemlet i et vist Antal ved de nu gjældende Lønningsslove, for delvis at udrette Kontorchefsgjæring. Dette er Tilfældet her. Denne Mand udfører Kontorchefsgjæring delvis og har udført den i længere Tid. Nu begjæres der samme Bederlag for ham som for dem i andre Kontorer, der have en lignende Stilling. At

dette Spørgsmaal kan sættes i Forbindelse med Revisionen af Lønningsslovene, fortaar jeg oprigtig talt ikke. Men selv om der var en saadan Forbindelse, saa forekommer det mig besynderligt at ville afvise Afgjørelsen. Naar man læser i Udvalgets Betænkning, at Spørgsmaalet ikke for Tiden kan finde sin Afgjørelse af Hensyn til Lønningsslovene, fordi det staaer i Forbindelse med Lønningsslovenes Revision, saa maa en Udenforstaaende, der er fremmed for vor Rigsdagslogik, selvfølgelig komme til den Betragtning, at man derigjennem vil fremtvinge en Revision af Lønningsslovene, saa var der nogen Mening deri. Derjom den ærede Ordfører sagde: vi ville ikke stykkevis afgjøre disse Spørgsmaal; thi vi ville have en samlet Revisionslov frem, saa var der Mening deri. Men det er netop det Modsatte, der er Tilfælde. Administrationen har netop Aar efter Aar fremsat Forslag til samlet Revision, uden at det endnu er lykkedes for disse Loves Vedkommende at komme til Forhandling med det høie Thing. Det vil maaske erindres, skjøndt det jo er saa længe siden, at for 4 Samlinger siden blev der af Finansministeren for dette Thing fremsat 5 forskjellige Lønningss revisionsforslag. Af disse blev det ene behandlet og førte til en endelig Lov; et andet blev ogsaa behandlet, men førte ikke til en endelig Lov, men de 3 øvrige have aldeles ikke været forhandlede med Finansministeren. De have været sendte til Udvalget, men jeg har albrig senere hørt Noget til dem, og blandt disse er blandt andet det Lønningsslovsforslag, som angaar Revisionsdepartementet. Nu siger man, at paa Grund af dette Forhold vil man ikke til en Mand, som faktisk gennem længere Tid allerede har gjort denne Gjæring, bevilge det samme Expeditionssekretærhonorar, som er hjemlet ved vor nuværende Lønningsslov. Vædringsforslaget under Nr. 246 staaer heller ikke i nogen som helst Forbindelse med de foreliggende Lønningss revisionslovsforslag, thi her er der jo kun Spørgsmaal om at give et Tillæg for forøget Embedsgjæring til Mænd, hvis Lønning er fastsat ved den nye Lønningsslov for Lovvæsenet. Her foreligger der ikke noget Spørgsmaal om en samlet Revision. Der foreligger her ligefrem kun det Spørgsmaal, om det er rimeligt og billigt paa Grund af forøget Gjæring at give et Tillæg. Om det tredie af de Forslag, som bleve saa fort og summarisk behandlede af den ærede Ordfører, nemlig Forslaget under Nr. 253, som angaar et personligt Tillæg til Møntmesteren, vil jeg ganske særlig gjøre gjældende, at det nødigt maa betragtes som en delvis Løsning af Lønningss revisionsspørgsmaalet. Selvfølgelig har heller ikke det